

મુદ્રિત તારીખ

“સાધુ જનોની રક્ષા, દુષ્ટોના વિનાશ તથા ધર્મની
સ્થાપનામાટે હું યુગ યુગમાં અવતાર ધારું છું.”
શ્રીમદભગવદ્ગીતા : અ. ૪ : શ્લો ૮.

આ ચોપડી ઈ. મ. ૧૮૬૭ ના ડોપીરાઈટ એક્ટ પ્રમાણ ગ્રન્ટ-
સ્ટર્ડ કગવેલી છે તેમજ આ નાટકનો કોપીરાઈટ લખે છે અ. નાટક
લખવી બતાવવા તથા છપાવવા આદિના સર્વ અધિકાર નવી
આર્થિક નાટક મંડળીના માલિક ગ્વાર્ધીન રાખ્યા છે એટલામાટે
જો કોઈ પણ વ્યક્તિ કિંવા ટ્રાઈ પણ નાટક મંડળી એ અમલ
અધિકારનો ભંગ કરશે અને આ નાટક કિંવા આ નાટકનો ટ્રાઈ
પણ ભાગ ભજવી બતાવશે અથવા છપાવશે તો તે વ્યક્તિ અમલ
નાટક મંડળીપર તેના પોતાના નાખમે અને હિસાબે પ્રાયદંડ
પગલાં ભરવામા આવશે.

અમલપત્રવૃત્તિ

પ્રત ૩૦૦૦.

“ધી જેન ઓડવેકેડ” પ્રિન્ટર્ પ્રેસમાં
શાહ ચિમનલાલ ગોકળદાસે છાપ્યું :
એલિંગલાઈની વાડી: લીકાંદા : અમદાવાદ.

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

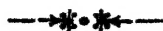
[ગજરાતી કૉપીરાયિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૯૪૨૭ વર્ગાક

પુસ્તકનું નામ પરમલડત પ્રતિભાદ

વિષય ૪૪૨૭ : ૩ ૩ ૪૨૭

પ્રસ્તાવના

આજથી લગભગ છ વર્ષ પૂર્વે અમારી નવાં આલેક્સ નાટક મંડળીએ ભારતવર્ષની પ્રજા જે ભાષાને સમસ્ત ભારતવર્ષની એક ભાષા એટલે કે ભારતવર્ષની Lingua Franca કરવા માટેના ભગીરથ પ્રયત્નો કરી રહી છે અને વસ્તુતઃ જે ભાષા સમસ્ત ભારતવર્ષની સર્વસાધારણ ભાષા થવાની સંપૂર્ણ યોગ્યતા ધરાવે છે તે સર્વમાન્ય હિન્દી ભાષામાં નાટકો લખવાને એ જાપ.ને ભારતવર્ષના ભિન્ન ભિન્ન ભાગમાં પ્રસારવાના તેમ જ ભારતવર્ષની આર્ય પ્રજાની પ્રાચીન ઐતિહાસિક તથા ધાર્મિક જાગૃતિના ઐતિહાસિક ધાર્મિક નાટકોદ્ધાર પુનઃ સતેજ કરવાના ઉદ્દેશથી “વૌર અભિમન્યુ” નામક હિન્દી નાટક ‘મહાભારત’ના આધાર લખાવાને રંગભૂમિપર લખવી બતાવ્યું હતું અને તે મધ્ય હિન્દુસ્તાનના દિલ્હી, લખનૌ, મુરાદાબાદ તથા કાનપુર આદિ સ્થાનોમાં તેમ જ મુબઇ, સુરત તથા અમદાવાદ (અમદાવાદ) જેવાં નવાના નિવાસીઓમાં હિન્દી ભાષાનો અત્યંત અદ્ય પ્રચાર કે તેવાં સ્થાનોમાં પણ પ્રેક્ષકોના અતિશય આદરને પાત્ર થયું હતું. અમારા એ પ્રયત્નમાં અમને અમારી ધારણા કરતાં વિશેષ પરિમાણમાં મળેલા વિજયથી અમારા ઉત્સાહની વૃદ્ધિ થાય એ સ્વાભાવિક હતું અને તે ઉત્સાહના યોગે જ અમે આજે હિન્દી ભાષામાં લખાયેલા ‘પરમભક્ત પ્રહલાદ કિવા નૃસિંહાવતાર’ નામક નવીન ધાર્મિક કિવા પૌરાણિક નાટકને પ્રેક્ષક સમક્ષ રંગભૂમિપર લખવાનું સાહસ કરીએ છીએ. અમારી માન્યતા અનુસાર અમે એ પ્રવૃત્તિ પૌરાણિક નાટકને ઉત્તમ લેખરૂપ આબ્યંતર શૃંગારવડે તેમ જ યથોચિત સીનસીનરી તથા પૌરાણિક આદિ બાલ ઉપકરણોવડે શૃંગારવામાં કાંઈ પણ પ્રકારની ન્યૂતા રહેવા દીધી નથી; તથાપિ અમારા એ પ્રયત્નની સફળતાના નિર્ણયનો અધિકાર પ્રેક્ષકોનો હોવાથી એ વિષયમાં અત્યારે અમે પોતે મૌનાવલખન જ ઉત્તમ

આનીએ છીએ, કારણ કે, કાર્યકર્તા મનુષ્ય છે અને યશોદાતા કિંવા ક્રાદાતા પરમેશ્વર છે. અસ્તુ: હવે અમે પ્રસ્તુત નાટકના વસ્તુના વિષયનો કારક આલાસ આપીશું.

‘ઓમદે ભાગવત’ ના સપ્તમ સ્કંધમા શ્રી વિષ્ણુ ભગવાનના પરમબક્ત અને દૈત્યકુલતિલક પ્રહલાદની જે કથા વિસ્તાર પુત્ર કે વર્ણવાયલી છે તેનો સાર એ છે કે: જે હિરણ્યાક્ષ નામક દૈત્ય પૃથ્વીને જાતાબધા લઈ ગયા હતા અને જેને વિષ્ણુએ વરાહ અવતાર લઈને વિદ્યાર્થી હતા તે હિરણ્યાક્ષનો હિરણ્યકશિપુ મંડીએ કાઢ્યો હતો અને તેણે તપ કરીને જાણ પામેથી દિવસે કે રાતે મનુષ્ય, પશુ કે પક્ષીવડે તેમ જ કોઈ પણ પ્રકારના શસ્ત્રથી તેનું મૃત્યુ ન થાય એવા પ્રકારનો વર મેળવ્યો હતો અને ત્યાર પછી અમરાવતીમાંથી દેવોને હાફી કાઢીને હંદ્રપુરીમા પોતાના આધકારને તેણે સ્થાપી દીધો હતો. હિરણ્યકશિપુ વિષ્ણુનો પરમવિદ્યાર્થી હોવાથી તેમની સાથે યુદ્ધ કરવાના વિચારથી તેમને શાંધવા નોકલ્યો હતો પરંતુ તેઓ તેને ક્યાંય પણ ન મળવાથી અતિશય આક્રાંધિત થયા હતા. એવામાં બનાવ એવો બન્યો કે તેના પુત્ર પ્રહલાદ વિષ્ણુનો ભક્ત થયો અને નિરંતર વિષ્ણુના નામનો જપ કરવા લાગ્યો; માત્ર એટલું જ નહિ, પણ પાંડ્યાગામા તેને ભણવા આટે મૂક્યો તો ત્યાં પણ વિદ્યાભ્યાસને બદલે વિષ્ણુ નામની ધોપણા કરવા લાગ્યો અને અન્ય બાળકો કિંવા વિદ્યાર્થીઓને પણ વિષ્ણુ નામ જમાવવા લાગ્યો. અંતે પાંડ્યાગામા અધ્યાપકે તેનાયા કંઠાળીને તેને પાછો તેના પિતાના હસ્તમાં સોંપી દીધો અને હિરણ્યકશિપુએ મોતાના બંધુના પ્રાણ લેનાર પોતાના પરમશત્રુ વિષ્ણુના નામને ન ઉચ્ચારવામાટે તેને પ્રથમ બહુ સમજાવ્યો. પરંતુ તે સમજ્યો નહિ એટલે તેને મારવાના અનેક ઉપાયો કર્યા. તથાપિ જેનાર વિષ્ણુની કૃપા હતી તે પ્રહલાદને દૈત્યોનાં શત્રો, સર્પોનો કણાએ, હાથની સંદો અને અગ્નિની ગમનમથમિની જ્વાળાઓ મારી ન શકી અર્થાત્ પ્રહલાદને મારી નાખવાના મર્વ પ્રયત્નો અર્થ થયા એટલે હિરણ્યકશિપુએ પ્રહલાદને રાક્ષસજામાં બોધાવીને કહ્યું કે: “હે પ્રહલાદ, તું મારા વિના જગતના અન્ય સર્વિયને માને છે તો તે તારો હથેર ક્યાં છે?” પ્રહલાદે કહ્યું કે:

“તે સર્વત્રવ્યાપક છે.” એટલે હિરણ્યકશિપુએ પૂછ્યું કે: “જો તે સર્વત્રવ્યાપક છે તો આ સ્તંભમાં કેમ નથી દેખાતો?” એના ઉત્તરમાં પ્રહ્લાદે જણાવ્યું કે: “મને તો તે આ સ્તંભમાં પણ દેખાય છે.” પરંતુ હિરણ્યકશિપુએ સ્તંભમાં વિષ્ણુને ન જોવાથી પ્રહ્લાદના શિરચ્છેદમાટે જેવું શસ્ત્રને ડિગ્રામું કે તત્કાળ સ્તંભ એ ભાગમાં વિલકત થઇ ગયો અને જેમણે નૃસિંહનર તથા સિંહનું મિશ્ર-સ્વરૂપ ધાર્યું હતું તેવા વિષ્ણુ ભગવાને બ્રહ્માના વરદાનને સત્ય સિદ્ધ કરવામાટે સભાના ઉપરામાં (નહિ બહાર કે નહિ અંદર), પોતાની જાંઘા ઉપર રાખીને (નહિ પૃથ્વીપર કે નહિ આકાશમાં) અને મંથા સમયે (નહિ દિવસે કે નહિ રાત્રે) પોતાના નખાવની દૈત્ય હિરણ્યકશિપુને ચીરી નાખ્યો એટલે કે તેને કાંઈ પણ પ્રકારના શસ્ત્રથી ન માર્યો અને પ્રહ્લાદને તેના પિતાના રાજ્યનો નરનાથ બનાવી દીધો. આ કથાના આધારે જ પ્રખુલ નાટક રચાયેલું છે: છતાં નાટકને સાહિત્ય તથા કલાની દૃષ્ટિથી અધિક આકર્ષક, રસક નથા બોધક બનાવવામાટે એમાં કલ્પનાનું પણ કિચિત મિશ્રણ કરાયેલું છે, એ નવીનતાથી દર્શાવવાની આવશ્યકતા હોય એવી અમારી માન્યતા નથી.

અનુ: અમારા “વીર અભિમન્યુ” નાટક પ્રમાણે જ પરમાત્માની કૃપાર્થી જો અમારો આ “પરમલકત પ્રહ્લાદ” નામક નવીન હિન્દી નાટ્ય પ્રયોગ લોકાદરને પાત્ર થશે, તો એ લોકપ્રિયતાને જ અમારા પરિશ્રમનું પૂર્ણ પારિતોષિક માનીને અમે એવા જ અન્ય નવીન પ્રયત્નનો દ્વિગુણિત ઉન્સાહથી આરંભ કરીશું. ઇત્યલભ.

અહમ્મદાબાદ (અમદાવાદ)

માસ્ટર થીએટર

આમિન, શુકલ તૃતીયા,

શનિવાર: સં. ૧૯૭૮

તા. ૨૬ મી સપ્ટેમ્બર ૧૯૧૧

ભવદીય કૃપાકાંક્ષી

માલેકજી હવણજી માસ્ટર,

માલેક, નવી આફરેડ નાટક મંડળી

પાત્રોનો પરિચય

—*—

પુરુષ પાત્રો

શ્રી વિષ્ણુ—સાધુજનરક્ષક અને દુષ્ટજનમ્હારક; ભક્તવત્સલ હોવાની ભક્ત પ્રહલાદના ઉદ્ધારમાટે નૃસિંહાવતાર ધારી હિરણ્યકશિપુનો નાશ કરનાર ત્રિભુવનપાલક અનંતર્થામી ભગવાન.

શ્રી શંકર—કૈલાસનાથ મહાદેવ (સૃષ્ટિમંદાગ્રક શક્તિ).
હિરણ્યકશિપુ—વિષ્ણુ ભગવાનનો પર્મપિરામી અને ચેનાને ' જગદીશ ' મનાવતો મહામહેન્મત દૈત્યરાજ, ભક્ત પ્રહલાદનો પિતા.

પ્રહલાદ—હિરણ્યકશિપુનો યુવરાજ; ભગવાન વિષ્ણુનો અનન્ય ભક્ત (પ્રરતુન નાટકનો નાયક).

વજ્રદન—હિરણ્યકશિપુનો એક સેનાધ્યક્ષ; ક્ષાત્રધર્મ પાલક વીરનર.

વક્રમૂર્તિ—હિરણ્યકશિપુનો એક ક્રૂરાત્મા સેવક.

પાંડે—હિરણ્યકશિપુનો એક સ્વાર્થસાધુ અને ' હાજી હા ' કરનારો સેવક તથા પાશ્ચાળાનો અધ્યાપક.

હોલીલાલ—દામનો ગુલામ અને પૂરો ખુશામદી; હિરણ્યકશિપુનો સ્વાર્થપરાયણ દાસ; અંચળાનો પતિ અને પ્રમોદનો પિતા.

પ્રમોદ—હોલીલાલનો પુત્ર; પ્રહલાદનો આશ્રમખા; મહાપવિત્રાત્મા પાલક.

કોટવાલ—હિરણ્યકશિપુનો નગરઅધિકર્તા અધિકારી.

એ ઉપરાંત ખેડૂતો, ખાલણો, કુંભાર અને સભાસદો ઇત્યાદિ.

—*—

શુદ્ધ ગતિ માત્ર બંધુ ઔર નારી નાતે રિશ્તેદાર
હંડ યોગ્ય હો જાતે હેં નો કરેં ન ધર્માચાર

ધર્મ હી સાર હય—

ઔર કહાંતક કહું ધર્મકી મહિમા બડી અપાર
ધર્મહેત હી સમય સમયપર હોતા હે અવતાર

ધર્મ હી સાર હે—

પ્રકૃતિદ—

૧૮

શુભે ઔર ન કળેસે હે કામ મેરી પાટીપે લિખિયે હરિકા નામ
નરજનમે જળ દેતા હું ધ્યાન કર્તવ્ય થે હી મિત્રતા પ્રધાન
જસ્યેલી મેરા ધન ઔર ધામ મેરી પાટીપે લિખિયે હરિકા નામ
નખને નહીં લાલચ ઔર રહા જળસે હીરા હરિનામ ગહા
સજા ઝીકે હુવે હુનિયાકે દામ મેરી પાટીપે લિખિયે હરિકા નામ
હર આસંકે પાસમેં હરિહરિ હે અળ તો હરશ્વાસમેં હરિહરિ હે
હરિનામકી લી મૈને ડોર થામ મેરી પાટીપે લિખિયે હરિકા નામ

વિદ્યાર્થીઓ—

૧૯

નત બંગ કરેંગે નહીં દુર્વાક્ય જોલ કર
સહ લેંગે જુદમ પ્રેમસે છાતીકો જોલ કર
પીછેકો હટેંગે નહીં આગે હી બહુડેંગે
કાતિલ જળ હમપે આયેગા તલ્વાર તોલ કર
શિકવેમેં શિકાયતમેં જુરાઇમેં બદીમેં
દેખેંગે પહલે અપને બિગરકો ટોલ કર
મોતી હૃદયકે માનસરોવરમેં બહોત હેં
લાગે ભી રાધેશ્યામ કોઇ રોલ રોલ કર—

વિદ્યાર્થીઓ—

૨૦

જય જગદીશ હરે જય જગદીશ હરે
અખિલ લોકકે સ્વામી અતિ આનંદ બરે—

(३२)

हानी दीनानाथ हयानिधि दीनगन्धु हाता
हम सभ पुत्र तुम्हारे तुम हो पिता माता—
अशरत्पुत्र अमर आविनाशी अन्न अन्तर्यामी
हम सभ दास तुम्हारे तुम सभके स्वामी—
राधेश्याम प्रेता परिपूरण प्रकटत परकाण्ड
हम सभ प्रण तुम्हारी तुम हो महाराज—

श्यामलता—

२१

क्या अच्छा होता गल गलके तड़वारे
जल जलती होकर मातृद्वेषकी धारे
स सारभे' कोष नहीं किसीसे लड़ता
जलवान कोष निर्जलको नहीं पकड़ता
सभको बाँधे सत्यताकी रहती तारे
कष्ट कष्टसे होती शान्तिजरी शुभारे
स्वाधीन सभी धर्मज्ञ सभी जन होते
सभके तन होते ओक ओरओक मत होते
आती होती सत्यताकी प्रिय जनकारे
सभ सृष्टि गा रही होखी प्रेममहारे

कोटवाल, दोहली, प्रमोद, अंशुता—

२२

धन्य धन्य कोटवाल तुमको, धन्य तुम्हारे मात पिता,
राज और प्रण दोनों पर, तुमने लो अक्षर किया,
नहि मानवी है यह कोष, साक्षात् आखी है यह.
देवी धात्री और है यह; माता कल्याणी है यह
तुम हो ऐश्वर्य यातुर सानी, तुमने जलिर की भरहानी,
मैंने तुम्हारी शिक्षा मानी, शुभवर्ती माता हो स्वामी.
तुमने अपने दिलके अक्षर; अच्छा सोच विचार किया.

(૩૩)

મહત્તાદ—

૨૩

હરિ હરિ મોહ હૃદય લગાયે ગયે હેં
 તાપ સારા બિરહકા બિટાયે ગયે હેં
 કારાગાર બેઠુંકે બના હે જહાં અપને વે પગ
 પદશાયે ગયે હેં—
 પાસમેં આકે આસ બુઝાકે દાસ અપનેકે
 પ્રભુ અપનાયે ગયે હે—

વિધગુ—

૨૪

નહીં મેં ક્ષણભરકોં સ્વાધીન—
 મેં ઉરકે આધીન હું પહલે જો મેરે આધીન
 હાલ હી હે બાકત જનને એસી ઉલ્લસ હાતમેં
 હતકડીસે હે જિયાદા બિસ્કા બંધન હાતમેં
 મેં હું ઇસ્કી ક્યદમેં ચે ક્યદમેં રાક્ષસકી હે
 એક હી બસ ડોર મુજ બેબસકી ઇસ બેબસકી હે
 ચે મુઝમેં લવલીન હુવા હે મેં ઉરમેં લવલીન

શ્યામલતા—

૨૫

ધર્મ કહતા હૈ કે હાં અપની પરીક્ષા હો જાય
 પ્રેમ કહતા હૈ પ્રથમ મેરી ચિકિત્સા હો જાય
 ધાર આંસૂકી બને ગર્મ રૂધિર છાતીકા
 વોહ સહનશીલતા હો ગયર બી અપના હો જાય
 યા તો ઇસ પાપકે સંસારમે હો અચન અમન
 વર્ના અન્યાયકા એ વિશ્વ બી સૂના હો જાય
 જલ્દ વોહ રાક્ષા બતલાયે કોઈ રાધેશ્યામ
 હમ રહેં વોહ બી રહેં ઘર બી નબૂના હો જાય

કુંડા—

૨૬

હાં દેખના દેખના ગર્વીલી નાશી
 કેસી મેં પહની દોધારી કટારી હું આરી હું
 અલયકાલકી નારી હું કારી હું
 ચપલા ચામુંડા ચંડી હું મહિમા મહાશકિત હું
 પરમ પ્રચંડી જવાલામુખી હું—
 મેરે કોપસે મેરે તાપસે મેરે હાથસે મેરે દાવસે
 બચ સકતી હી નહીં હૈ તૂ
 મેં વોહ આગ લગાનેવાલી ચિનગારી હું—

વિષ્ણુ—

૨૭

ભાવકે જુકે હું ભગવાન
 ભાવના હો ચહિ સન્ધી મનમેં તો સખ વ્યર્થ વિધાન
 ભક્તજનોંકા ભાવ હી હોતા ચારોં ફલકા દાતા,
 ભાવસે જો પાપાણુકો પૂજે નારાયણુ મિત્ર જાતા.
 ભાવ હી ઈસલિયે હૈ પ્રધાન.

અંચલા—

૨૮

પુરુષોંને હમકો ફાંસ લિયા પિંજરમેં,
 ખ્યારી ખ્યારી કહે હાલ દિયા પિંજરમે.
 જળ આદિ પુરુષને સૃષ્ટિકો ઉપજાયા,
 હરએકકો ઉસને એક સમાન બનાયા,
 પર પુરુષ જાતિને અંહે પુરુષાર્થ દિખાયા,
 અપનેકો ઉંચ ઓર નીચ હમેં ઠંડુરાયા,
 લોલી ચિદિયોંકો ક્યદ ક્રિયા પિંજરમેં—
 જહું હી છૂટા નવ માસકા બંદી ખાના,
 ઓર પડા જગતકે કારાગારમેં આના,
 બસ પિતા પતિ પુત્રોંમેં હુવા ઠિકાના,
 તીનો પન બંધન હી મે પડે બિતાના,
 હમને તો પ્રેમકા જામ પિયા પિંજરમેં—

અંચલ, પ્રમોદ }
તથા લોભીલાલ

૨૯

કરોજે નારીજાતિકા માન, તો ઘરહો જાયેગા સ્વર્ગ સમાન
જઠડા યદિ નારીજાતિમેં જાન.

તો હોગા પુરુષોંકા અપમાન.

લક્ષ્મીનારાયણ કહનેમેં પહુવે લક્ષ્મી હી આતી હૈ

ગૌરીશંકરમેં ભી દેખે ગૌરી પ્રથમ કહી જાતી હૈ

અંદે તો સ્વર્ગલોકવાલે હૈ ઇનકી ઉપમા કયું લાતી હૈ

અંદે સ્ત્રીપુલ્કિંગરી ભા.૯ જળ કી યહીં તય હો જાતી હૈ.

નામ હમારેમેં લો પહુવે ઓર ભી પીડે આતી હૈ.

લોકિન લો ઓર ભી મિલનેસે જાનિ ઓર હી હો જાતી હૈ

જાપસે મેટા હૈ વિક્રાન્ લીજિયે અળ ભી હરી માન;

કહો હૈ નારીજાતિ પ્રધાન. હીક હૈ હીક હૈ દયાનિધાન.

અંચલ, પ્રમોદ }
તથા લોભીલાલ

૩૦

દેખો ચારો ઘરવાલેંકા ઘરવાલીસે જ્ઞાન મિલા.

રાષ્ટ્રીય વિદ્યાલયસે શુદ્ધ જ્યાદા વિદ્યાદાન મિલા.

સુખદાના અળ હૈ ઘરવાલી ગુરુમાતા અમ હૈ ઘરવાલી

અંદે ન કહો હૈ પ્રાનધની તુમ હો સ્વામી મૈ સેવકની

પૃથ્વી હતોડી જળ તળેપર થાપ ચોંટ નિકલી તમ સુંદર

સચ હૈ દેવતા સચ હૈ દેવી,

આજ તુમહારે પુણ્યસે પાપીકો ભી સ્વર્ગસ્થાન મિલા.

સંભાસદો—

૩૧

જય ત્રિભુવનસર્તા સંકટહર્તા જગડે કર્તા

મોદભરે જગદીશ હરે.

જય જનકે રક્ષક ખલકે ભક્ષક જન્મમરણસે

તીનપરે જગદીશ હરે,

જય મુખકે સાગર જગત ઉજગર

નાગર નાના રૂપધરે જગદીશ હરે.

સંભાસ

જૂનામાં જૂની ભરોંસાજાયક એક જ ફર્મ

ભાઉ કુંપની

ઇલેક્ટ્રિકલ એન્જનીયર્સ

તમારા મકાન, બંગલા, બાકિસો વિગેરેમાં
વીજળીક ફિટિંગ કરાવવા પહેલાં અમને મળી
ખાત્રી કરો.

મશ્વરું તથા એવા જ બીજા શુભ અવસરો
ઉપર સુંદર શબ્દગારીક ઇલેક્ટ્રિક રોશની સાર
અમને મળે.

{ અમદાવાદમાં મળેલી ૩૨ મી રાષ્ટ્રીય મહા-
સભાને લગતા મંડપો; ખાદી નગર; પ્રદર્શન-
તથા
આર્મ્સ્ટ્રીંગ વખતનો જાડેર ઇમારતનો ઇલે-
ક્ટ્રિક શબ્દગાર, જે અમેએ કરેલો તે ખચીત
તમને યાદ હશે. }

દરેક સાઈકલની માટે, હાથનામાં, પંખાઓ,
અને વીજળીને લગતો દરેક જાતનો સામાન અમારે
ભાંચી મળશે.

જુમ્મા મસ્જિદ સામે-અમદાવાદ

